

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
13 У 2981/17
Дана 01.10.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Милицом Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ...,, поднетој против тужене Владе Републике Србије, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради поништаја решења 24 број: 119-556/2017 од 24. јануара 2017. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ...,, у предмету конкурса, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља А.А. из ...,, да туженој Влади Републике Србије, накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, у ставу првом диспозитива поставља се Б.Б. на положај помоћника министра унутрашњих послова - начелник Сектора за људске ресурсе, на пет година, док је у ставу другом диспозитива одређено да ће се ово решење објавити у "Службеном гласнику Републике Србије".

Тужбом поднетом Управном суду дана 28.02.2017. године, тужиља је оспорила законитост решења туженог органа, наводећи да је решење незаконито, с обзиром да је донето у незаконито спроведеном поступку, у смислу одредби члана 24. став 1. тачка 1, 2. и 5. Закона о управним споровима, пре свега, јер Б.Б., овде заинтересовано лице, никада није учествовала на јавном конкурс. Наводи и да је тужени орган у поступку јавног конкурса и приликом доношења решења повредио одредбе члана 48. став 1 и члана 49. став 1, 2. и 3. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05, 104/09 и 99/14), јер је спровео поступак јавног конкурса на ком је изабрао Б.Б. - кандидата који је у моменту спровођења јавног конкурса већ био државни службеник и обављао послове в.д. помоћника министра унутрашњих послова – начелника Сектора за људске ресурсе, иако је тужени био дужан

да такво извршилачко место попуни без спровођења јавног конкурса ако је “најбољи кандидат” већ на позицији в.д. Даље наводи да је тужени орган повредио и одредбу члана 56. наведеног Закона, јер Конкурсна комисија никада није извршила оцену стручне оспособљености, знања и вештина Б.Б., као изабраног кандидата, као и да није утврдила резултат изабраног кандидата Б.Б. према мерилима прописаним за избор, нити је према именованој спроведен изборни поступак у више делова, писменом провером, усменим разговором или на други одговарајући начин. Наводи и да је тужени у предметном поступку поступао супротно одредби члана 59. став 4. и 6. Закона о државним службеницима, с обзиром да није дозволио тужили да у року од осам (8) дана од дана достављања решења изјави жалбу, јер сматра да изабрани кандидат не испуњава услове за запослење на радном месту, као и да тужили није било омогућено да изврши увид и прегледа документацију јавног конкурса за кандидата Б.Б.. Са изнетих разлога, предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да суд обавезе тужени орган да тужили надокнади трошкове управног поступка по ТТ и АТ.

У одговору на тужбу туженог органа који је по овлашћењу за заступање у овој управној ствари доставило Републичко правобранилаштво, оспорава се тужбени захтев тужиле као неоснован у целости. Наиме, након увида у комплетне списе предмета, а у вези са наводима тужиле да Б.Б., која је постављена на положај помоћника министра - начелника Сектора за људске ресурсе, никад није учествовала на јавном конкурс, као и да је оспорено решење донето у незаконито спроведеном поступку у смислу одредби Закона о управним споровима, истиче да је јавни конкурс за попуњавање предметног положаја објављен дана 26. октобра 2016. године, на интернет страници Министарства унутрашњих послова, на интернет страници Службе за управљање кадровима, на порталу е управе, на огласној табли, интернет страници и у периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање "Послови" број 697 (доказ: текст јавног конкурса за попуњавање положаја Службе за управљање кадровима). Наводи и да је Конкурсна комисија за спровођење јавног конкурса за попуњавање положаја помоћника министра - начелника Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова, именована решењем Високог службеничког савета, спровела јавни конкурс за попуњавање наведеног положаја и сагласно одредби 71. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05,104/09 и 99/14), и члана 31. став 2. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у државним органима ("Службени гласник РС", бр. 41/07 пречишћен текст и 109/09), Листу кандидата који су са најбољим резултатима испунили мерила прописана за избор, као и записнике о раду Конкурсне комисије, доставила министру унутрашњих послова ради предлагања Влади кандидата за постављење на положај. Даље наводи да је јавни конкурс за попуњавање наведеног положаја спроведен у складу са законом, а Б.Б. лице у вези са којим је покренута тужба, Влада је поставила на положај, сагласно законом прописаним поступком за избор (провера аналитичког резоновања и логичког закључивања, организационе способности и вештина руковођења и разговор кандидата са конкурсном комисијом), те стога нису тачни наводи тужиле да конкурсна комисија никада није извршила оцену стручне оспособљености, знања и вештина лица које је постављено на положај помоћник министра начелник Сектора за људске ресурсе. Даље, увидом у Записник са разговора Конкурсне комисије за спровођење јавног конкурса за попуњавање положаја помоћника министра начелника Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова 792 број 111-00-

167/2016-01 од 18. јануара 2017. године, као и у Листу кандидата који су са најбољим резултатима испунили мерила прописана за избор на положај помоћник министра начелник Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова 792 број 111-00-167/2016-01 од 18. јануара 2017. године, утврђено је да је спроведен јавни конкурс за попуњавање наведеног положаја, у свему у складу са Законом о државним службеницима и Уредбом о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у државним органима (доказ: Записник са прегледања пријава учесника конкурса 792 број: 111-00-167/2016-01 од 16. децембра 2016. године и записник са разговора Конкурсне комисије за спровођење јавног конкурса за попуњавање положаја помоћника министра - начелника Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова 792 број 111-00-167/2016-01 од 18. јануара 2017. године). Указује и да је Конкурсна комисија полазећи од резултата које је Б.Б. остварила у изборном поступку, закључила да именована на најбољи начин испуњава мерила за избор у погледу стручне оспособљености, знања и вештина комуникације који су потребни за рад на предметном положају (доказ: листа кандидата који су са најбољим резултатима испунили мерила прописана за избор на положај помоћник министра -начелник Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова 792 број 111-00-167/2016-01 од 18. јануара 2017. године). Сагласно одредбама члана 25. Закона о државној управи ("Службени гласник РС", број 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14), 33. и 34. Закона о државним службеницима, а имајући у виду законом спроведен изборни поступак, Влада је поставила Б.Б. за помоћника министра-начелника Сектора за људске ресурсе, на предлог министра унутрашњих послова (доказ: решење Владе 24 број: 119-556/2017 од 24. јануара 2017. године). Такође је одредбом члана 67а наведеног Закона, прописано да до постављења државног службеника на положај, може бити постављен вршилац дужности, на шест месеци, без интерног или јавног конкурса, као и да се у случају да се интерни, односно јавни конкурс не оконча постављењем на положај, статус вршиоца дужности може продужити најдуже још три месеца, као и да статус вршиоца дужности није сметња за конкурисање на јавном конкурс, нити за каснији избор. У погледу навода тужбе да је на јавном конкурс изабран кандидат који је у моменту спровођења јавног конкурса већ био државни службеник и обављао послове вд помоћника министра, тужени истиче да је неспорно да на јавном конкурс има право да учествује свако лице које испуњава услове из конкурса, односно и државни службеник или лице које обавља те послове у вд статусу (доказ: решење Владе 24 број: 119-2006/2016 од 25. фебруара 2016. године Решење Владе 24 број 119-11225/2016 од 29. новембра 2016. године). Даље, истиче да су неосновани наводи из тужбе који указују да тужени није дозволио тужиљи да у року од осам (8) дана од дана достављања решења изјави жалбу сходно одредбама члана 59. став 4. и став 6. Закона о државним службеницима, с обзиром да члан 73. став 1. истог Закона, прописује да против решења Владе о постављењу на положај жалба није допуштена, али се може покренути управни спор. Указује да у вези захтева тужиље да Управни суд прибави документа која се односе на личне податке лица које је постављено на положај, указујемо на одредбе Закона о заштити података о личности ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 104/09 -др. Закон, 68/12 УС и 107/12), односно да се лични подаци кандидата могу доставити само на захтев суда. Наводи и да су неосновани наводи тужиље да јој није омогућен увид у списе предмета, јер иста није ни усменим ни писменим путем тражила увид од Службе за управљање кадровима Владе, која у поступку спровођења интерних и јавних конкурса, обавља стручне и техничке послове за Високи службенички савет. У погледу навода из тужбе који се односе на датум

доношења решења, објављивања у службеном гласилу и уручења предметног решења тужилу, тужени указује да исти нису тачни, са разлога, јер је оспорено решење донето 24. јануара 2017. године и исто је објављено у "Службеном гласнику Републике Србије" број 5 од 25. јануара 2017. године. Поред наведеног и остали наводи из тужбе нису од утицаја на законитост оспореног решења, те на основу напред изнетог, законски заступник туженог, предлаже да Управни суд одбије тужбени захтев тужиле у целости, као неоснован.

Заинтересовано лице, Б.Б. није доставила одговор на тужбу, иако је дана 07.09.2020. године уредно примила захтев за доставу одговора на тужбу уз позив за јавну расправу заказану за 01.10.2020. године.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 01.10.2020. године, у присуству: тужиле А.А. лично, законског заступника туженог органа и заинтересованог лица Б.Б. лично, у складу са чланом 38. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09).

Тужиле је у речи на усменој јавној расправи изјавила да у свему остаје при тужби и постављеном тужбеном захтеву. Суду указује да је у моменту спровођења јавног конкурса Б.Б. већ била државни службеник и обављала послове вд помоћника Министра унутрашњих послова-начелника Сектора за људске ресурсе због чега сматра да је такво извршилачко место могло бити попуњено и без спровођења јавног конкурса. Сматра да расписивањем оваквог јавног конкурса кандидати који су већ у радном односу се стављају у привилегован положај у односу на све остале учеснике конкурса. Такође сматра да је протекао рок за суђење у овом предмету јер се не може сматрати разумним роком а у том смислу указује и на ту чињеницу. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Трошкове поступка тражи на име састава тужбе износ од 36.000,00 динара, на име приступа на одржаној усменој јавној расправи износ од 37.500,00 динара по АТ, као и таксе на тужбу и одлуку суда по одмерању суда.

Пуномоћник туженог органа у речи на усменој јавној расправи изјави да у свему остаје при одговору на тужбу те да ће суду у остављеном року доставити пуномоћје за заступање на овој одржаној усменој јавној расправи. Сматра да је оспорено решење на закону засновано код чињенице да је приликом доношења одлуке о избору кандидата била спроведена законом прописана процедура. Указује да је разлика у оцени коју је по спроведеном конкурс доbio кандидат Б.Б. знатно већа у односу на оцену коју је при разговору са комисијом тужиле остварила у проведеном поступку. Такође наводи да није тачан навод тужиле да конкурс није био доступан неодређеном броју лица. Предлаже да суд тужбу одбије. Трошкове поступка тражи и трошковник ће суду доставити уз пуномоћје за заступање на овој расправи.

Заинтересовано лице Б.Б. у речи на усменој јавној расправи изјави да је на конкурс поднела пријаву која је била уредна и благовремена, да је полагала психолошки тест који је положила, са којих разлога је позвана од стране комисије и након одговора на постављена питања је донета одлука као у диспозитиву оспореног решења. Предлаже да суд тужбу одбије.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, списка предмета ове управне ствари и навода странака, изнетих на усменој јавној расправи нашао да тужба није основана.

Правилно је по оцени суда тужени орган у поступку, у коме није било повреда правила поступка од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, с обзиром да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа, на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одбио жалбу тужиле и потврдио оспорено решење.

Ово са разлога, јер је суд приликом одлучивања имао у виду да из списка предмета и образложења оспореног решења произлази:

- да је Оглас о јавном конкурс за попуњавање положаја помоћника министраначелника Сектора за људске ресурсе у Министарству унутрашњих послова-положај у трећој групи, објављен је 26. октобра 2016. године на интернет страници Министарства унутрашњих послова, на интернет страници Службе за управљање кадровима, на порталу е-управе, на огласној табли, интернет страници и у периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање "Послови" број 697, те да је према тексту огласа о јавном конкурс рок за подношење пријава на конкурс и све потребне документације наведене у огласу о јавном конкурс истекао 3. новембра 2016. године;
- да је по истеку рока за подношење пријава Конкурсна комисија за спровођење јавног конкурса у саставу: В.В., председник, проф. Г.Г. и Д.Д., чланови, која је именована Решењем Високог службеничког савета 792 број: 111-00-167/2016-01 од 21. октобра 2016. године, на састанку одржаном 16. децембра 2016. године, утврдила да је на јавни конкурс за попуњавање наведеног положаја пријаву поднело шест учесника конкурс;
- да Конкурсна комисија пошто је прегледала пријаве, сагласно члану 55. став 3. Закона о државним службеницима, закључцима одбацила пријаве: Ђ.Ђ., дипломираног економисте из ..., пријава број: 111-00-181/2016-01 од 2. новембра 2016. године и пријаву Е.Е., дипломираног инжењера саобраћаја из ..., пријава број: 111-00-189/2016-01 од 3. новембра 2016. године, као недопуштене, као и пријаву Ж.Ж., дипломираног андрагога из ..., пријава број: 111-00-194/2016-01 од 4. новембра 2016. године (пслато путем поште 3. новембра 2016. године), као пријаву уз коју нису приложени сви потребни докази;
- да је Конкурсна комисија је, на основу члана 56. став 1. Закона о државним службеницима и члана 23. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за места у државним органима ("Службени гласник" РС, бр. 41/07-пречишћен текст и 109/09), утврдила списак кандидата који испуњавају услове за рад на који се попуњава и са којима се спроводи изборни поступак и на списак уврстила Б.Б., дипломираног правника из ..., број: 111-00-176/2016-01 од 31. октобра 2016. године; А.А., дипломираног правника из ..., пријава број: 111-00-185/2016-01 од новембра 2016. године и З.З., дипломираног инжењера рада из ..., пријава број: 111-00-195/2016-01 од 4. новембра 2016. године (пслато путем поште 2. новембра 2016. године);
- да је Конкурсна комисија, на основу Извештаја Службе за управљање од 27. децембра 2016. године, констатовала да су кандидати Б.Б. и А.А. приступили провери вештина аналитичког резоновања и логичког закључивања, организационих способности и вештине руковођења, као и да су у достављени појединачни писмени налази о резултатима извршених провера;
- такође, Конкурсна комисија је, на основу Извештаја Службе за управљање констатовала да су кандидату З.З. проверене вештине резоновања и логичког закључивања, организационих способности и вештина руковођења, те да су преузети резултати које је тада кандидат остварио и исти су достављени у прилогу Извештаја од 27. децембра 2016. године;

- да је са кандидатима са којима је спроведен изборни поступак Конкурсна комисија је обавила разговор сагласно огласу о јавном конкурс и Правилнику о стручним знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места ("Службени гласник РС", бр. 64/06, 81/06, 43/09, 35/10 и 30/15), те да је током разговора кандидатима су постављена питања путем којих су проверена и вреднована њихова знања и стручне оспособљености потребна за рад на положају помоћника министра унутрашњих послова - начелника Сектора за људске ресурсе;
- да је сваки члан Конкурсне комисије вредновао оценом од 1 до 3 податке из пријаве и одговоре кандидата на постављена питања;
- да је пре почетка разговора са кандидатом Конкурсна комисија је извршила увид налаз о резултатима провере вештина аналитичког резоновања и логичког закључивања, организационих способности и вештине руковођења кандидата Б.Б., те да су сви чланови Конкурсне комисије појединачно су вредновали садржину именоване оценом 3, што је највиша оцена предвиђена о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места, те да је просечна вредност оцена пријаве кандидата је 3, као и да су у разговору са кандидатом Б.Б. сви чланови Конкурсне комисије одговоре на постављена питања и вештину комуникације кандидата вредновали оценом 3, јер је по њиховом мишљењу кандидат дао потпуне и јасне одговоре на сва постављена питања и показао да добро познаје провераване области, односно да има потребно знање и искуство, па је просечна оцена коју је кандидат постигао на разговору 3;
- да је пре почетка разговора са кандидатом Конкурсна комисија извршила увид у писмени налаз о резултатима провере вештина аналитичког резоновања и логичког закључивања, организационих способности и вештине руковођења кандидата А.А., као и да су сви чланови Конкурсне комисије појединачно вредновали садржину пријаве именоване оценом 3, што је највиша оцена предвиђена Правилником о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места, те да просечна вредност оцена пријаве кандидата је 3, као и да су у разговору са кандидатом Горданом Стојичић сва три члана Конкурсне комисије одговоре на постављена питања и вештину комуникације кандидата вредновали оценом 2, јер по њиховом мишљењу одговори кандидата на постављена питања нису били потпуни, прецизни и свеобухватни, те да просечна оцена коју је кандидат постигао на разговору је 2;
- да је пре почетка разговора са кандидатом Конкурсна комисија извршила увид у писмени налаз о резултатима провере вештина аналитичког резоновања и логичког закључивања, организационих способности и вештине руковођења кандидата Снежане Дамњановић, те су сви чланови Конкурсне комисије појединачно вредновали садржину пријаве именоване оценом 3, што је највиша оцена предвиђена Правилником о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места, па просечна вредност оцена пријаве кандидата је 3, као и да су у разговору са кандидатом Снежаном Дамњановић сва три члана Конкурсне комисије одговоре на постављена питања и вештину комуникације кандидата вредновали оценом 1, јер по њиховом мишљењу кандидат не испуњава захтеве за избор на наведени положај, па вредност просечне оцене није израчуната јер се просечна вредност оцена не израчунава кандидату кога је бар један члан Конкурсне комисије вредновао оценом 1.

- да је по спроведеном изборном поступку Конкурсна комисија сачинила Листу кандидата који су испунили мерила прописана за избор на положај на коју је, сагласно члану 70. став 2. Закона о државним службеницима и члану 22. Правилника о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места, уврстила: Б.Б., дипломираног правника из ... и А.А., дипломираног правника из ..., па је Листу за избор кандидата конкурсна комисија доставила министру унутрашњих послова.

- те да је, полазећи од резултата које је Б.Б., овде заинтересовано лице, остварила у изборном поступку, а имајући у виду да је од свих чланова Конкурсне комисије оцењена највишом оценом, тужени оценио да именована у потпуности испуњава мерила за избор на радно место у погледу стручне оспособљености, знања и вештина комуникације који су потребни за рад на положају помоћника министра унутрашњих послова - начелника Сектора за људске ресурсе, те сагласно наведеном, одлучено као у диспозитиву оспореног решења сагласно одредби члана 25. став 3. Закона о државној управи („Службени гласник РС“, бр. 79/05...99/14), којом је прописано да помоћник министра поставља Влада на пет година, на предлог министра, према закону којим се уређује положај државних службеника.

Полазећи од напред наведеног чињеничног стања правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем поставио Б.Б., дипломираног правника из ..., а овде заинтересовано лице, на положај помоћника министра унутрашњих послова - начелника Сектора за људске ресурсе, на период од 5 година, будући да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, правилно утврдио да је поступак за попуно наведеног положаја спроведен у складу са одредбама чланова 45. став 3, 54, 55. став 1. и 56. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05...99/14), чланова 20, 21, 22. став 2. и 25. став 1. Уредбе о спровођењу интерног и јавног конкурса за попуњавање радних места у државним органима („Службени гласник РС“, бр. 41/07...109/09), као и Правилника о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места („Службени гласник РС“, бр. 64/06, 81/06, 43/09, 35/10 и 30/15), с обзиром да је заинтересовано лице Б.Б., у свему испунила мерила прописана за избор за попуно положаја.

Суд је ценио наводе тужбе да решење није образложено у смислу чињеница којима се руководио надлежни орган при доношењу одлуке да се на положај постави заинтересовано лице, нити су наведени било какви разлози због којих је именована најбољи кандидат за то радно место, али је нашао да су исти неосновани.

Наиме, одредбом члана 57. Закона о државним службеницима, прописано је да кандидате који су са најбољим резултатом испунили мерила прописана за избор, Конкурсна комисија уврштају на листу за избор и листу доставља руководиоцу (став 1), да је руководилац дужан да изабере кандидата са листе за избор (став 2), да ако је изабран кандидат који није државни службеник, руководилац доноси решење о његовом пријему у радни однос, а ако је изабран кандидат који је већ државни службеник, руководилац доноси решење о премештају применом одредаба овог закона о премештају после интерног конкурса (став 3), да решење о пријему у радни однос садржи лично име кандидата, назив државног органа у који се прима и назив радног места на које се распоређује (став 4).

Имајући у виду да из цитиране одредбе члана 57. став 2. Закона о државним службеницима, произлази да је руководилац органа, када врши попуно

извршилачког радног места, а орган надлежан за постављање када се попуњава положај, дужан да изврши избор кандидата са листе (посебно у случају када су та лица оцењена највишом просечном оценом у складу са Правилником о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку, начину њихове провере и мерилима за избор на радна места), из чега произлази да је дискреционо право туженог ког кандидата ће са листе за избор да постави, без додатних образложења зашто поставља управо одређено лице, јер је са становишта законитости поступка од значаја једино то да ли сва лица које се налазе на листи испуњавају прописана мерила за постављање. Ово тим пре, јер из списка предмета произлази да су у конкретном случају и поред чињенице да су Б.Б., и А.А., оствариле најбоље резултате и испуниле мерила прописана за избор на предметни положај, правилно тужени приликом одлучивања имао у виду да је тужила на разговору оцењена просечном оценом два (2), док је Б.Б. оцењена просечном оценом три (3).

Такође, по налажењу суда, неосновани су и наводи тужбе да је Б.Б. могла са извршилачког радног места напредовати на положај, или да је на исти могла бити постављена по интерном конкурс, те да су расписивањем јавног конкурса остали учесници конкурса злоупотребљени и стављени у неравноправан положај у односу на кандидата који ради код туженог, односно да је тужена злоупотребила одредбе члана 48. став 1. и 49. став 1, 2. и 3. Закона о државним службеницима. Ово стога, што се наведене одредбе Закона о државним службеницима, односе на попуњавање извршилачког радног места (48. став 1), односно редослед радњи при попуњавању извршилачких радних места у свим државним органима (49. став 1, 2. и 3), што није конкретан случај.

Поред наведеног, неосновани су и наводи тужиле да јој није дозвољен увид у конкурсну документацију за лица која су ушла у ужи избор, јер тужила ни у прилогу тужбе ни на расправи суду није доставила доказ да је тражила увид од Службе за управљање кадровима Владе, која у поступку спровођења интерних и јавних конкурса, обавља стручне и техничке послове за Високи службенички савет, с тим да наведено не може бити разлог којим се оспорава законитост оспореног решења. Нису од утицаја на законитост оспореног решења ни наводи тужбе који се односе на датум доношења решења, објављивања у службеном гласилу и уручења предметног решења тужили, са разлога, јер је оспорено решење донето 24. јануара 2017. године и исто је објављено у "Службеном гласнику Републике Србије" број 5 од 25. јануара 2017. године. Неосновани су и наводи из тужбе који указују да тужени није дозволио тужили да у року од осам (8) дана од дана достављања решења изјави жалбу сходно одредби члана 59. став 4. и став 6. Закона о државним службеницима, с обзиром да члан 73. став 1. наведеног Закона, прописује да против решења Владе о постављењу на положај жалба није допуштена, али се може покренути управни спор.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, јер тужила уз тужбу није доставила доказе којима би довела у сумњу утврђено чињенично стање и законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, након закључене усмене расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС” бр. 111/09), а на основу члана 40. став 2. наведеног Закона, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чл. 66. и 67.

Закона о управним споровима, а у вези са чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11..87/18), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужени орган имао трошкове управног спора и то: на име састава одговора на тужбу који је по овлашћењу Владе доставио Државни правобранилац Републике Србије, у износу од 16.500,00 динара и трошкове на име присуства пуномоћника на расправи у износу од 18.000,00 динара, на основу одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 153. и 163. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14, 87/18 и 18/20), који се сходно примењује на односу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, као и применом чл. 42, 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012 и 99/20), Управни суд је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде. Суд није признао тражене трошкове до износа од 30.000,00 динара, на име састава одговора на тужбу, односно трошкове на име присуства законског заступника на расправи у износу од 31.500,00 динара, јер они нису опредељени сходно наведеној адвокатској тарифи.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 01.10.2020. године, 13 У 2981/17

Записничар
Милица Јовановић, с.р.

Председник већа-судија
Вера Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ